

opusdei.org

Nevjerojatni prijatelji: Keagan i Trevor

„Stvorili smo okruženje bez osuda (ili samo bezbrižno osuđivanje) u našem prijateljstvu." U ovoj seriji intervjuua, parovi prijatelja iz različitih dijelova svijeta razgovaraju o tome kako su se upoznali, što cijene jedno kod drugoga i kako rješavaju svoje razlike.

27.03.2023.

Keagan Chad i Trevor Mofokeng studenti su znanosti na Sveučilištu Nelson Mandela u Port Elizabethu, Južnoafrička Republika.

Kako ste se vas dvojica upoznali?

Trevor: Keagana sam upoznao na kampusu preko zajedničkog prijatelja nakon predavanja koje smo imali zajedno.

Keagan: Tako je. Nakon predavanja sreo sam se s jedinom osobom sa sveučilišta koju sam tada poznavao, a on je stajao pokraj Trevora i još nekih ljudi koje sada zovem prijateljima. Svi smo se našli ispred zgrade i razgovarali smo nekoliko minuta i tada sam prvi put počeo razgovarati s Trevorom.

Trevor: Bila je to mala skupina od otprilike pet ljudi. Vodili smo lagani razgovor koji se kretao između nekoliko tema i u jednom trenutku, sjećam se da smo se svi rukovali i

najavili da smo prijatelji, nasumično obećanje koje smo svi održali do danas.

Što vas čini malo vjerojatnim prijateljima?

Keagan: Naše nas rase definitivno čine neobičnim prijateljima.

Trevor: Keagan je bijelac, a ja sam crnac. Port Elizabeth je jedan dio Južne Afrike u kojem rasa nije važan čimbenik života, ali ostaje dugotrajni čimbenik u sveučilišnom okruženju, studenti se obično grupiraju prema vlastitoj rasi iz svojih preferiranih razloga, a Keagan i ja slučajno prkosimo tom faktoru.

Keagan: Sebe smatram ateistom, dok je Trevor kršćanin. Osobno sam od njega naučio puno o vjeri, a on me upoznao s nekim vjerskim radnjama, poput posta.

Razgovarate li često o svojim razlikama?

Trevor: Razgovaramo o svemu. Rasprave o našim razlikama nemaju početnu točku: same klize u druge razgovore. Nemamo namjeru razgovarati o našim razlikama, a kad se ti razgovori dogode, obično potraju neko vrijeme i nestanu zbog nedostatka doprinosa ili početka drugog razgovora.

Keagan: Lako je razgovarati o osjetljivim temama s Trevorom jer se on ne uvrijedi lako. Neki ljudi bi pitanja koja mu postavljam o vjeri vidjeli kao napad na njihovu vjeru, ali on na njih pokušava odgovoriti logično.

Možete li nam reći nešto o vremenu kada ste dijelili svoja uvjerenja s Trevorom?

Keagan: Sjećam se zanimljivog razgovora o samoobrani, grijehu i

osveti. Bili smo na ručku s još par prijatelja. Složili smo se da bi samoobrana bila prihvatljiva u slučaju napada, kako bismo zaštitili voljenu osobu, ali Trevor je rekao da bi bilo pogrešno tražiti osvetu drugi dan jer je takva vrsta osvete grešna. Odgovorio sam da bi moj glavni motiv bio osvetiti život voljene osobe, jer višoj sili ne dugujem ništa. Trevor je objasnio posljedice mojih postupaka u svjetlu takve situacije pozivajući se na grijeh, poslije života i znanost iza njega. Tu razliku nikada nismo riješili jer je razgovor bio prekinut.

Mislite li da vas je vaše prijateljstvo učinilo boljim ljudima?

Keagan: Definitivno. Naučio sam kako komunicirati s novim ljudima s kojima sam se prije mnogo više mučio.

Trevor: A Keagan me naučio nekim korisnim društvenim vještinama i proširio moje znanje o tome kako pristupiti određenim temama i kako davati savjete o intimnim stvarima. Vjerujem da sam time postao puno bolji prijatelj.

Zanimljivo. Možete li navesti primjer vještine koju ste naučili od Keagana?

Trevor: Kao znanstvenik, imam mnogo prijatelja ateista, uključujući Keagana. Jedan razgovor s njim postao je neka vrsta moje referentne točke za druge razgovore s prijateljima ateistima ili ljudima drugih uvjerenja. Razgovarali smo tijekom poziva na Discordu i on je spomenuo da neki znanstvenici ili ateisti imaju poteškoća s vjerovanjem u višu silu jer se boje bića koje je superiornije od ljudi. Žele imati osjećaj kontrole. Taj mi je uvid pomogao da vodim produktivne

razgovore s drugima i da pažljivo biram riječi kako ne bih uvrijedio druge.

Jasno je da međusobno poštujete stajališta.

Keagan: Da, točno. Kada vodimo razgovore o vjeri, ja iznosim svoje stavove i uvjerenja na koja on odgovara svojim ili ih priznaje. Iako sam od njega naučio mnogo o vjeri, i dalje sam vjeran svojim uvjerenjima kao ateist.

Trevor: Dobivamo mnogo osuda od drugih ljudi, tako da smo na neki način stvorili okruženje bez osuda (ili "samo bezbrižno osuđivanje") u našem prijateljstvu, što mi omogućuje da budem potpuno opušten s njim.

Kako?

Trevor: Keagan je dobar slušatelj i lako mu se otvoriti. On je vrlo

otvoren i bezbrižan tip, tako da razgovori između nas nikad ne zvuče preteško. Također govorimo jedno drugome o intimnim ili osobnim stvarima, nešto što mnogi mladići ne rade.

Što biste savjetovali drugim mladićima koji žele uspostaviti duboka prijateljstva poput vas dvojice?

Keagan: Rekao bih da je uvijek lakše nekome reći što te čini tjeskobnim nego nastaviti sam nositi teret na svojim ramenima. Često razgovaramo o stresovima s kojima se suočavamo u našim životima, kao što je posao na fakultetu i prilično smo otvoreni o osobnim iskustvima o kojima bi inače bilo teško govoriti. Mnogi razgovori nude veliko olakšanje.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/nevjerojatni-prijatelji-
keagan-i-trevor/](https://opusdei.org/hr-hr/article/nevjerojatni-prijatelji-keagan-i-trevor/) (20.03.2026.)